

Sygn. akt VI Ga 19/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy P. Naworski

Sędziowie: SO Joanna Rusińska (spr.), SO Zbigniew Krepski

Protokolant st. sekr. sąd. Olimpia Hordyk- Kosińska

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2016 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. J.

przeciwko M. S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 21 grudnia 2015 r., sygn. akt V GC 20/15

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1) w pkt I (pierwszym) w ten sposób, że obniża zasądzoną w nim kwotę 8.763,62 zł (osiem tysięcy siedemset sześćdziesiąt trzy 62/100) złotych do kwoty 1.435,41 zł (jeden tysiąc czterysta trzydzieści pięć 41/100) złotych i oddala powództwo w pozostałej części,

2) w pkt III (trzecim) w ten sposób, że obniża zasądzoną w nim kwotę 2.417,00 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście) złotych do kwoty 1.692,86 zł (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dwa 86/100) złotych,

3) w pkt IV (czwartym) w ten sposób, że obniża wskazaną w nim kwotę 1.224,00 zł (jeden tysiąc dwieście dwadzieścia cztery) złote do kwoty 858,00 zł (osiemset pięćdziesiąt osiem) złotych,

II. oddala apelację w pozostałej części,

III. nie obciąża powoda kosztami postępowania apelacyjnego.

Joanna Rusińska Jerzy P. Naworski Zbigniew Krepski

VI Ga 19/16

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Toruniu powód Z. J. żądał zasądzenia od pozwanego M. S. kwoty 15.701 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. Powód twierdził, że (...) sp. z o.o. w T. nie uiściła należności zasądzonej na rzecz powoda wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt IV P (...), co spowodowało iż sprawa została skierowana do egzekucji. Postępowania egzekucyjne o sygn. KM (...) oraz KM (...) zostały umorzone z uwagi na bezskuteczność egzekucji ze względu na brak majątku spółki

(...), z którego powód mógłby uzyskać zaspokojenie. Powód twierdził także, że w momencie kiedy spółka (...) nie wykonywała swoich wymagalnych zobowiązań członkiem zarządu spółki był M. S. od 20 grudnia 2010 do dnia 29 czerwca 2012 roku. W okresie pełnienia funkcji zarządu spółki (...) przez M. S. spółka nie wykonywała także innych wymagalnych zobowiązań (postępowanie egzekucyjne z wniosku (...) S.A. na podstawie nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w (...) w sprawie o sygn. akt V GNc (...)) zostało umorzone na skutek stwierdzenia bezskuteczności egzekucji).

Sąd Rejonowy w Toruniu w dniu 20 listopada 2014 roku wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany M. S. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty żądając oddalenia powództwa w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany stwierdził, że nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania spółki (...) wynikające z powołanego w pozwie wyroku, gdyż nie był osobą, która doprowadziła do niewypłacalności spółki. Przed zakończeniem pełnienia przez pozwanego funkcji prezesa zarządu spółki jej kondycja finansowa była dobra, zobowiązania były regulowane, a w przypadku zaległości wnioskowano na rozłożenie wymaganych należności na raty. Po M. S. funkcję prezesa zarządu objęła kolejna osoba, która może ponieść odpowiedzialność.

Podczas rozprawy powód cofnął powództwo w zakresie żądania zasądzenia kwoty 15.700,42 zł zrzekając się w tym zakresie roszczenia w związku z zapłatą kwoty 15.700 zł tytułem ugody sądowej zwartej pomiędzy powodem a (...) sp. z o.o. w ramach powództwa o uznanie czynności prawnej pomiędzy (...) sp. z o.o. a (...) sp. z o.o. za bezskuteczną w stosunku do powoda. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie kwoty 870,62 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie za okres od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. W kolejnym piśmie procesowym żądanie zostało sprecyzowane do kwoty 8.763,62 zł.

W dniu 21 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Toruniu wydał wyrok, w którym zasądził od pozwanego M. S. na rzecz powoda Z. J. kwotę 8 763,62 zł (pkt I), umorzył postępowanie w pozostałej części (pkt II), zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt III) i nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Toruniu kwotę 1 224 zł tytułem wpisu od pozwu, od uiszczenia którego powód był zwolniony. Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że powód Z. J. zatrudnił się w (...) spółka z o.o. w T.. Umowa o pracę została zawarta bezpośrednio z M. S.. Spółka nie wypłaciła powodowi należnych części wynagrodzenia za okres od maja 2010 do maja 2011, należnego ekwiwalentu za używanie własnej odzieży, ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy oraz wynagrodzenia chorobowego za okres od 17 maja 2011 do 30 maja 2011. Wobec braku zaspokojenia roszczeń powód wniósł przeciwko spółce (...) pozew o zapłatę. W dniu 7 grudnia 2012 Sąd Rejonowy w (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt IV P (...) wydał wyrok zasądający kwotę łącznie 15.700,42 zł na rzecz powoda od (...) sp. z o.o. W punkcie III wyroku zasądzono od pozwanej na rzecz powoda tytułem wynagrodzenia netto za pracę w godzinach nadliczbowych oraz nocnych kwoty: 908,60 zł za miesiąc maj 2010, 968 zł za miesiąc czerwiec 2010, 1048,95 zł za miesiąc lipiec 2010, 937,10 zł za miesiąc sierpień 2010, 1042 zł za miesiąc wrzesień 2010, 1065 zł za miesiąc październik 2010, 1180 zł za miesiąc listopad 2010, 889 zł za miesiąc grudzień 2010, 420 zł za miesiąc styczeń 2011, 400 zł za miesiąc luty 2011, 1025 zł za miesiąc marzec 2011, 1122 zł za miesiąc kwiecień 2011, 624,30 zł za miesiąc maj 2011. Ponadto tytułem ekwiwalentu za używanie własnej odzieży i obuwia roboczego zasądzono na rzecz powoda kwotę 80 zł (punkt IV wyroku). Tytułem ekwiwalentu za urlop zasądzono kwotę 2789 zł (punkt V wyroku). Tytułem wynagrodzenia chorobowego za okres od 12 do 30 maja 2011 zasądzono kwotę 1201,47 (punkt VI wyroku). Postanowieniem z 28 stycznia 2013 oraz postanowieniem z 9 grudnia 2013 Sąd Rejonowy w Toruniu nadał klauzulę wykonalności wyrokowi. W okresie od 20 grudnia 2010 do 29 czerwca 2012 pozwany M. S. był członkiem zarządu (...) sp. z o.o., w której sprawował funkcję prezesa zarządu tej spółki. Przed M. S. funkcję prezesa zarządu pełnił wcześniej P. K. (1). Po M. S. funkcję prezesa zarządu pełnił P. K. (2). W czasie pełnienia przez M. S. funkcji prezesa zarządu spółki (...) spółka ta nie regulowała wymagalnych zobowiązań pieniężnych. W tym okresie spółka (...) nie regulowała swoich zobowiązań podatkowych. Zaległości w podatku od towarów i usług za listopada 2011 zostały objęte tytułem wykonawczym numer (...) W dziale 4 rejestru przedsiębiorców KRS spółki (...) wpisano informację zaległości podatkowej. W dniu 5 lipca 2012 został wydany przez Sąd Rejonowy w (...) w sprawie o sygn. akt V GNc (...) nakaz zapłaty przeciwko spółce (...) z powództwa (...) S.A. Postępowanie egzekucyjne z wniosku (...) S.A. na

podstawie tego nakazu zapłaty zostało umorzone na skutek stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. (...) spółka z o.o. nie uiściła zasadzonych należności co spowodowało, iż powód złożył dwa wnioski do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...)o wszczęcie egzekucji w celu przymusowego wyegzekwowania zasądzonego świadczenia. Komornik prowadził z wniosku powoda dwa postępowania egzekucyjne przeciwko (...) spółka z o.o. w T. tj. w sprawie Km (...)i Km (...). Egzekucja nie przyniosła żadnego zaspokojenia ze względu na brak majątku spółki (...), z którego mogłaby być prowadzona. Komornik wysłuchał strony w trybie art. 827 kpc i uprzedził o możliwości umorzenia. Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2014 roku postępowanie egzekucyjne zostało zawieszono w sprawie Km (...). Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2014 roku postępowanie egzekucyjne zostało zawieszono w sprawie Km (...) .

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejonowy przeprowadził rozważania. Z rozważań wynika, że zdaniem Sądu I instancji powód udowodnił fakt spełnienia pozytywnych przesłanek odpowiedzialności członka zarządu wynikających z art. 299 § 1 k.s.h. oraz stwierdzono brak wystąpienia przesłanek egzoneracyjnych, o których mowa w art. 299 § 2 k.s.h., wobec pozwanego. Powód przedstawił protokół wysłuchania wierzyciela i dłużnika przed umorzeniem postępowania, z którego wynika, że komornik uprzedził strony o bezskuteczności egzekucji. Na wniosek powoda Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) zawiesił postępowania egzekucyjne Powyższe dokumenty są wystarczającym środkiem dowodowym powoda na wykazanie bezskuteczności egzekucji z majątku spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. wobec przysługującej powodowi wierzytelności. Zarzut pozwanego związany z możliwością pociągnięcia do odpowiedzialności innych członków zarządu okazał się bezzasadny. Pozwany podnosił, że nie ponosił odpowiedzialności, gdyż po nim funkcję prezesa zarządu objęła inna osoba. Odpowiedzialność członków zarządu jest solidarna, co oznacza, że prawo strony powodowej do wyboru osób pozywanych w sprawie. Dobór dłużników solidarnych to uprawnienie wierzyciela, którego pozwany nie może skutecznie kwestionować. Sąd Rejonowy stwierdził też, że wbrew zarzutom pozwanego z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że pozwany był członkiem zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. w czasie istnienia wierzytelności powoda. Należności zasądzone wyrokiem Sąd Rejonowy w (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt IV P (...)powstały w okresie od maja 2010 do maja 2011 tj. w okresie kiedy M. S. pełnił funkcję prezesa zarządu spółki (...). Zobowiązania z tytułu zatrudnienia powoda w spółce (...) powstały w czasie kiedy pozwany pełnił funkcję prezesa zarządu. Ramy czasowe pełnienia przez pozwanego funkcji prezesa zarządu dłużnej spółki są istotne dla określenia granic jego odpowiedzialności za zobowiązania. Przyjmuje się bowiem, że odpowiedzialność na zasadach określonych w art. 299 k.s.h. ponoszą osoby będące członkami zarządu w czasie istnienia zobowiązania, którego egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna, co miało miejsce w niniejszej sprawie. M. S. pełnił funkcję członka zarządu spółki (...) (prezesa zarządu) w czasie kiedy zobowiązanie istniało i było wymagalne. Należności z tytułu wynagrodzenia za pracę oraz z tytułu ekwiwalentu za używanie własnej odzieży i za urlop były wymagalne i pozostawały niezaspokojone w czasie kiedy pozwany został członkiem zarządu. Sąd Rejonowy podzielił pogląd zawarty w orzeczeniu Sądu Najwyższego z 26 czerwca 2003r. V CKN 416/01, OSNC 2004 nr 7-8 poz. 129, zgodnie z którym ustalenie przewidzianej w art. 298 par. 1 k.h. przesłanki bezskuteczności egzekucji może nastąpić na podstawie każdego dowodu, z którego wynika, że Spółka nie ma majątku pozwalającego na zaspokojenie wierzyciela pozywającego członków zarządu. Przykładowymi dowodami bezskuteczności egzekucji może być np. postanowienie komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego (vide; A. Kidyba Komentarz aktualizowany do art.299 k.s.h LEX Lex Omega wyrok SN z 10 lutego 2011r. IVCSK 335/10, Biul. SN 2011 nr 4 poz. 10). Spełnienie przesłanek z art. 299 § 1 kk nie przesądza ostatecznie o odpowiedzialności pozwanego jako członka zarządu spółki. Art. 299 § 2 k.s.h. przewiduje bowiem trzy sytuacje, z których członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności przewidzianej w § 1 tego przepisu. Ciężar dowodu wskazanych okoliczności, wymienionych w powołanym przepisie spoczywa na stronie pozwanej. W niniejszej sprawie pozwany nie powoływał się wprost na przesłanki ekskulpacyjne, ale podniósł zarzut, że w czasie pełnienia przez niego funkcji prezesa zarządu kondycja finansowa spółki była bardzo dobra. Okolicznościami bezspornymi , których pozwany nie kwestionował był fakt po pierwsze powstania zaległości w podatku od towarów i usług za listopad 2011, które to zaległości zostały objęte tytułem wykonawczym numer (...) i stanowiły podstawę wpisu informacji o zaległości podatkowej w dziale 4 rejestru przedsiębiorców KRS spółki (...). Po drugie udowodniony został fakt, iż spółka (...) nie wykonywała swoich wymagalnych zobowiązań. I tak: 5 lipca 2012 został wydany przez Sąd Rejonowy w (...) w sprawie o sygn. akt V GNc (...)nakaz zapłaty przeciwko spółce (...) z powództwa (...) S.A. Postępowanie egzekucyjne z wniosku (...) S.A. na podstawie tego nakazu zapłaty zostało

umorzone na skutek stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Ustalenia te przeczą twierdzeniom pozwanego w zakresie zapewnień o możliwość regulowania przez spółkę jej aktualnych zobowiązań.. Pozwany nie przedstawił żadnych dowodów, z których wynikałoby że podejmował skuteczne działania mogące w realny sposób poprawić sytuację finansowej spółki. W ocenie Sądu Rejonowego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdzał zaistnienia żadnej z przesłanek określonych w art. 299 § 2 k.s.h. Powództwo podlegało więc uwzględnieniu w zakresie odsetek ustawowych w wysokości 8.763,62 zł.

Powód cofnął powództwo w zakresie żądania zasądzenia kwoty 15.700,42 zł zrzekając się w tym zakresie roszczenia i wniósł o zasądzenie kwoty 8.763,62 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie. W ocenie Sądu Rejonowego z okoliczności sprawy nie wynikało aby cofnięcie powództwa dokonane pismem z dnia 15 czerwca 2015 roku było niedopuszczalne w rozumieniu art. 203 § 4 K.p.c., należy więc przyjąć, że powód skutecznie cofnął pozew. W związku z powyższym, stosownie do art. 355 § 1 K.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 K.p.c. Sąd jak w punkcie II wyroku.

Powód domagał się zapłaty roszczeń odsetkowych w wysokości 8.763,62 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie obejmujących kwotę 1.435,41 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie „własne” pozwanego oraz kwotę 7.102,19 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie spółki (...). Sąd Rejonowy uznał, że przeprowadzone przez stronę powodową ostatecznie obliczenie wysokości skapitalizowanych odsetek ustawowych przy uwzględnieniu wysokości należności wynikających z wyroku Sądu Rejonowego w (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt IV P (...) z faktur, dat i terminów płatności poszczególnych należności i wynikającego stąd okresu opóźnienia okazało się prawidłowe i nie budziło zastrzeżeń. Ponadto strona pozwana nie zakwestionowała skutecznie roszczenia odsetkowego ani co do zasady, ani co do wysokości. Według Sądu Rejonowego należało podzielić stanowisko powoda, że odsetki za opóźnienie od odszkodowania dochodzonego na podstawie art. 299 § 1 ksh należą się od chwili wymagalności ustalonej na podstawie art. 455 kc i dotyczą opóźnienia własnego członka zarządu, który nie zaspokaja zobowiązania po doręczeniu mu wezwania. Pismem z dnia 1 lipca 2014 powód wezwał pozwanego do zapłaty na jego rzecz kwoty 15.700,42 zł, które doręczono mu 4 lipca 2014 roku. W piśmie wyznaczono 14-dniowy termin na zaspokojenie wierzytelności powoda. Pozwany do 19 lipca 2014 nie uregulował należności. Pozwany popadł więc w opóźnienie w spełnieniu świadczenia od dnia 19 lipca 2014 roku. Oprócz kwoty 1.435,41 zł powód domagał się odsetek w wysokości 7.102,19 zł od jednostkowych kwot zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt IV P (...). Sąd Rejonowy uznał za prawidłowe oznaczenie żądania odsetek kwotowo (po ich skapitalizowaniu), ponieważ powód dokładnie wskazał podstawy ich naliczania oraz okresy za jaki winny być liczone, a pozwany nie podważył skutecznie tego wyliczenia. W związku z tym, że na podstawie art. 85§ 2 kodeksu pracy wynagrodzenie za pracę jest płatne z dołu najpóźniej do 10 dnia każdego miesiąca opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego zachodziło od 11 każdego miesiąca. Dotyczyło to należności : 908,60 zł, 968 zł, 1048,95 zł, 937,10 zł, 1042 zł, 1065 zł, 1180 zł, 889 zł, 420 zł, 400 zł, 1025 zł, 1122 zł, 624,30 zł.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c. Sąd Rejonowy stwierdził, że w prawdzie powód pozew cofnął, to jednak brak jest podstaw do przyjęcia, aby była w świetle przyczyn towarzyszących cofnięciu pozwu traktowana jako podmiot sprawę przegrywający. Tutejszy Sąd w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 7 marca 2013 roku w sprawie IV CZ 8/13 wskazujące, że cofnięcie pozwu w takiej sytuacji jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda i w rozumieniu przepisów o kosztach procesu pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę.

Apelację od wyroku złożył pozywany zaskarżając wyrok w całości.

Pozwany zarzucił naruszenie prawa procesowego:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów polegającej na nieuwzględnieniu w czasie analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie dowodu z zeznań pozwanego, który wskazał, iż w sprawie nie wystąpiły okoliczności egzoneracyjne wskazane w treści art. 299 § 2 k.s.h., a także niewłaściwą ocenę dowodów z dokumentów, na podstawie których Sąd ustalił, iż roszczenie o zapłatę odsetek zostało poprzedzone wezwaniem

do zapłaty za te odsetki, a następnie wykazaniem, iż zachodzi przesłanka bezskuteczności egzekucji wobec Spółki w zakresie nowopowstałego po złożeniu pozwu w niniejszej sprawie roszczenia o zapłatę odsetek od kwot zasądzonych w wyroku Sądu Rejonowego w (...) z dnia (...)roku, sygn. akt IV (...);

- art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku przyczyn, dla których Sąd I instancji nie odniósł się do zarzutów sformułowanych przez pozwanego w treści ostatniego pisma procesowego złożonego w niniejszej sprawie w dniu ostatni rozprawy;

- art. 98 k.p.c. w związku z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez obciążenie pozwanego kwotą 786 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu (od kwoty 15701 zł, które to roszczenie zostało przez powoda w całości cofnięte), podczas gdy w tym zakresie powód cofnął powództwo, a także wskazać należy, iż wytoczył powództwo w dwóch postępowaniach przed Sądem Rejonowym w (...) o tą samą kwotę - wynikającą z tej samej podstawy, z których to jedno powództwo następnie cofnął, a Sąd ustalił opłatę od pozwu za tą kwotę w dwóch postępowaniach.

Skarżący zarzucił również naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 118 k.c. w związku z art. 291 § 1 k.p. w związku z art. 292 k.p. poprzez ich niezastosowanie i uwzględnienie roszczenia o zapłatę odsetek, które było w dniu zmiany powództwa przez powoda w niniejszej sprawie w całości przedawnione.

Z ostrożności procesowej skarżący podniósł zarzut przedawnienia roszczenia o zapłatę odsetek kwot zasądzonych w treści wyroku Sądu Rejonowego w (...) z dnia (...)roku sygn. akt IV P (...)należności- na podstawie art. 118 k.c. w związku z art. 291 § 1 k.p. w związku z art. 292 k.p.

Na podstawie tak sformułowanych zarzutów skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego udzielonego przez adwokata, ewentualnie w razie nieuwzględnienia wyżej wskazanych wniosków o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przy uwzględnieniu kosztów dotychczasowego postępowania.

W uzasadnieniu apelacji skarżący szerzej odniósł się do wskazanych w zarzutów.

Powód wniósł odpowiedź na apelację, w której zażądał oddalenia apelacji oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Powód argumentował, że Sąd Rejonowy prawidłowo wskazał, iż powód wykazał spełnienie przesłanek odpowiedzialności pozwanego, określonych przepisem art. 299 § 1 k.s.h., natomiast pozwany nie wykazał przesłanek egzoneracyjnych, o których stanowi artykuł 299 § 2 k.s.h. W ocenie powoda apelacja stanowi jedynie polemikę z ustaleniami Sądu I instancji, które nie są dotknięte wadami wskazanymi w treści apelacji. Zdaniem powoda Sąd Rejonowy słusznie nie zastosował art. 118 k.c. bowiem do dnia wydania wyroku zarzut przedawnienia nie został zgłoszony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na częściowe uwzględnienie, jednak z innych przyczyn niż te, na które skarżący się powołuje.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy ocenił materiał dowodowy nie przekraczając przy tym granic swobodnej oceny dowodów. Sąd Rejonowy nie uchybił podstawowym regułom służącym ocenie wiarygodności i mocy dowodowej poszczególnych dowodów, tj. regułom logicznego myślenia, zasadzie doświadczenia życiowego i właściwego kojarzenia faktów (por. wyrok SN z dnia 16 grudnia 2005 r., III CK 314/05, LEX 172176). Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny, a ustalenia te Sąd Okręgowy przyjmuje za własne bez potrzeby ich ponownego przytaczania.

Nie zasługuje też na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. Uzasadnienie wyroku zawiera wszystkie elementy wymienione w tym przepisie, umożliwia kontrolę instancyjną i ocenę zasadności apelacji.

Granice apelacji określają sformułowane w apelacji zarzuty i wnioski, granice zaskarżenia, a także granice kognicji sądu apelacyjnego. W tak zakreślonych granicach apelacji mieści się rozpoznanie wszystkich prawnomaterialnych aspektów sprawy niezależnie od postawionych zarzutów (por. postanowienie SN z dnia 6.08.2015r., sygn. akt VCSK 677/14). Sąd drugiej instancji zobowiązany więc jest do pełnej oceny zastosowania w sprawie prawa materialnego.

W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia art. 299 § 1 k.s.h. Odpowiedzialność członków zarządu za zobowiązania spółki wynikająca z art. 299 k.s.h. ma charakter odpowiedzialności odszkodowawczej i może być zastosowana tylko w sytuacji spełnienia się przesłanek wskazanych w tym przepisie. Istotne dla rozstrzygnięcia tej sprawy były okoliczności dotyczące rozmiaru szkody, zwłaszcza w kontekście dokonanego przez powoda rozszerzenia powództwa o należności odsetkowe, od kwot zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 7 grudnia 2012 roku.

Nie budzi wątpliwości, że na rozmiar szkody składa się należność główna, odsetki i koszty postępowania wynikające z tytułu egzekucyjnego, którego istnienie jest warunkiem skuteczności roszczenia z art. 299 k.s.h. Wierzyciel powołujący się na bezskuteczność egzekucji przeciwko spółce z ograniczoną odpowiedzialnością nie może pozwać członka zarządu tej spółki na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. bez uprzedniego uzyskania tytułu egzekucyjnego przeciwko spółce. W orzecznictwie przyjmuje się, że w skład szkody wchodzi też koszty postępowania klauzulowego i egzekucyjnego oraz odsetki za opóźnienie w stosunku do członka zarządu. Odsetki takie należą się od chwili wymagalności ustalonej zgodnie z art. 455 k.c., a więc niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do spełnienia zobowiązania. W związku z tym oprócz kwot wynikających z tytułu egzekucyjnego wydanego przeciwko spółce zarządzanej przez pozwanego, powodowi należą się odsetki od kwoty wynikającej z tego tytułu od dnia wezwania pozwanego do zapłaty. Natomiast nie ma podstaw do uznania, że w skład szkody w rozumieniu art. 299 k.s.h. wchodzi odsetki od poszczególnych kwot zasądzonych wyrokiem, bowiem kwoty te zostały zasądzone bez odsetek. Skoro więc odsetki te nie są objęte tytułem egzekucyjnym wydanym przeciwko spółce, nie stanowią szkody w rozumieniu art. 299 k.s.h.

Nie można utożsamiać z odsetkami za opóźnienie w spełnienia świadczenia przez pozwanego członka zarządu odsetek należnych od spółki, które nie zostały objęte tytułem egzekucyjnym przeciwko spółce. Członek zarządu odpowiada za własne działania i co do zasady w granicach tytułu egzekucyjnego wydanego przeciwko spółce.

W świetle powołanych argumentów i częściowego uwzględnienia apelacji nie jest konieczne odnoszenie się do podniesionego przez skarżącego naruszenia art. 118 k.c. w zw. z art. 291 k.p. w zw. z art. 292 k.p. bowiem odsetki nie ujęte w tytule egzekucyjnym (w kwocie 7 328,21 zł) nie mogły być uwzględnione co do zasady. Natomiast słuszne jest żądanie odsetek za opóźnienie członka zarządu. Skoro powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 15.700,40 zł w dniu 1 lipca 2014 r. i od 19 lipca 2014 r. domaga się odsetek ustawowych, to takie odsetki mają swoje podstawy w art.481 k.c. i art.455 k.c. Przysługują one powodowi do dnia zapłaty, czyli do dnia 2 czerwca 2015 r w łącznej kwocie 1.435.41 zł, której szczegółowa kalkulacja została przedstawiona przez powoda w piśmie procesowym z dnia 6 października 2015 r. (k.97). W stosunku do tych odsetek nie upłynął trzyletni termin przedawnienia.

W tej sytuacji należało obniżyć zasądzoną w pkt I wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu kwotę 8 763,62 zł do kwoty 1 435,41 zł tj kwoty odsetek za opóźnienie pozwanego członka zarządu. Konsekwencją takiego rozstrzygnięcia jest postanowienie o kosztach procesu za I instancję wydane na podstawie art. 100 k.p.c. Powód wygrał sprawę w 70,04 % i poniósł koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2 417 zł. Przy stosunkowym rozdzieleniu kosztów należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 692,86 zł. proporcjonalnie też należało obniżyć kwotę jaką należy pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty od pozwu, od której powód był zwolniony. Pozwanego należało obciążyć kosztami postępowania albowiem wystąpienie z pozwem było uzasadnione, a do spełnienia świadczenia doszło po wytoczeniu powództwa. Należy podkreślić, że koszty poniesione w innym postępowaniu, gdzie nie ma tożsamości stron, nie mają wpływu na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie.

Na podstawie art. 102 k.p.c nie obciążono powoda kosztami postępowania apelacyjnego Wprawdzie powód przegrał sprawę odwoławczą w znacznej części jednak jego sytuacja majątkowa, charakter roszczenia oraz okoliczność, że

poniesienie przez niego kosztów oznaczałoby w efekcie zmniejszenie zasądzonego od pozwanego roszczenia, które co do zasady było uzasadnione, byłoby zdaniem Sądu niesprawiedliwe.

Podstawę zmiany wyroku stanowi art. 386 § 1 k.p.c., natomiast w części oddalającej apelację podstawą jest art 385 k.p.c.

Joanna Rusińska Jerzy P. Naworski Zbigniew Krepski